

تأثیر موسیقی درمانی فعال گروهی بر کاهش مشکلات رفتاری در کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم

عباس حبیب زاده^۱، منیره سلطانی^۲

^۱ دانشیار دانشگاه قم، قم، ایران

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه قم، قم، ایران

چکیده

پژوهش حاضر با هدف مطالعه تأثیر موسیقی درمانی گروهی فعال بر کاهش مشکلات رفتاری کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم انجام شد. روش این پژوهش از نوع شبه آزمایشی بوده و از طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل استفاده شد. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم در سال ۹۸-۱۳۹۷ در شهر قم بود که به مرکز غربالگری اوتیسم آسمان مراجعه کرده بودند. تعداد ۲۰ کودک با روش نمونه‌گیری در دسترس به عنوان نمونه انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل (هر گروه ۱۰ نفر) قرار گرفتند. ابزار پژوهش پرسشنامه ارزیابی رفتاری راتر (۱۹۹۴) شامل پنج مقیاس رفتاری بیش‌فعالی و پرخاشگری، اضطراب و افسردگی، کم‌توجهی، ناسازگاری اجتماعی و رفتارهای ضد اجتماعی بود که توسط والدین به عنوان پیش‌آزمون و پس‌آزمون پاسخ داده شد. مداخله، اجرای موسیقی به شکل فعال و گروهی بود که طی ۱۵ جلسه برگزار شد. داده‌ها با استفاده از تحلیل کوواریانس تجزیه و تحلیل شدند. یافته‌ها نشان داد موسیقی درمانی در کاهش مشکلات رفتاری کم‌توجهی، بیش‌فعالی، پرخاشگری، رفتارهای ضد اجتماعی و ناسازگارانه کودکان اوتیستیک تأثیر معناداری دارد اما در کاهش اضطراب و افسردگی این کودکان تأثیر معناداری ندارد. بر اساس نتایج پژوهش حاضر موسیقی درمانی فعال گروهی می‌تواند به عنوان یکی از شیوه‌های توانبخشی کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم استفاده گردد.

واژه‌های کلیدی: اختلال طیف اوتیسم، موسیقی درمانی، مشکلات رفتاری، قم

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۷، شماره ۱، بهار ۱۴۰۰، صفحات ۱۱-۱